

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In memory of Almog Sarossi & the other martyrs ruthlessly killed last week

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Shoftim 5784

Shabbat Times

18:38 19:33

Issue 49

It is infuriating and deeply offensive to hear the world constantly accusing us, over these last 10 months, of committing genocide against another people, even though this people has pledged to wipe us off the map, and are actually trying continuously to do so!

To accuse the Jewish people of genocide is as absurd as the blood libel of old, of slaughtering Christian babies to use their blood to bake matzot! Nothing could be farther from the truth!

Our holy Torah forbids murder! Not only does our Torah prohibit killing another human being, it even prohibits "killing" an animal or even a tree unnecessarily!

The value that Judaism places on all forms of life is incredible. It goes far beyond regular human sensitivity. Let's focus on two examples found in this week's parsha. The Torah states how one who accidentally kills another human being needs to flee to a city of refuge and remain there until the Kohen Gadol dies. He is not allowed to leave the city. In essence, his freedom is taken away from him and he lives in exile, in a strange place, to atone for his sin. Even though he did not kill with malicious intent, he still needs an atonement to cleanse him of the crime of having taken the life of another person.

The other example comes at the end of the parsha. The Torah states that if one chances upon a human corpse laying in the road and it is not known who killed him, the closest city must bring an offering at the dry river bed, and they perform a ceremony whereby they beg forgiveness from Hashem for not preventing the loss of this person's life. The Torah places the responsibility of preserving every human life, upon the shoulder's of the elders of each city. Every death is a tragedy that the entire community must bear, even if the victim is a "John Doe." No other people in the world care about human life as much as we do!

Despite this, we find, strangely, that the Torah, also in this week's parsha, commands us to wage war against the seven Canaanite tribes from whom we inherited the land of Israel, extolling us to kill every single person from those seven tribes! Where is our humanity and sensitivity to life? The same Torah who teaches us how precious each life is, is the same Torah who commands us to destroy every member of these seven tribes! How are we to explain this?

The Torah answers that we need to destroy them so that they will not cause us to stray from the Torah. These people were so immoral and committed such abominable acts against Hashem, that if we were to live together with them in the same land, we would become affected by their immorality and we too, rebel against Hashem.

We learn from here something incredible. As precious as life is, and as careful we have to be to preserve and maintain human life, there is one thing that is even more important than life itself. And that is how to live life. Life is not an ends unto itself. It is a means. The purpose of life is not life. The purpose of life is to live, and to live in a way that will sanctify ourselves, bringing us closer to Hashem. If living life entails acting like the Canaanites, committing immoral atrocities against man and G-d, then living has no intrinsic worth. This is why, on the one hand, we are so careful about taking life, but on the other hand, the Torah sometimes deems it necessary that we do just that to prevent our spiritual demise.

Why do we always begin the month of Elul with the words of Parshat Shoftim? It is because the central theme of Rosh Hashana and Yom Kippur is to ask Hashem for life. "Remember us for life, O King who desires life, and inscribe us in the book of life, for your sake, the G-d of life!"

We will ask Hashem over and over again throughout the next forty days, to grant us another year of life. But what is life? Do we truly know what life is? And if we don't, isn't it foolish to ask Hashem for a commodity that we don't understand?

Parshat Shoftim teaches us what life is. Life is precious if we use it wisely to serve Hashem, by living a life of Torah and mitzvot. Every unnecessary loss of life is a tragedy because that life could have been used to serve Hashem. This is why we seek atonement for accidental killing or even for the death of a "John Doe"!

No people in the world values life like we do, because only we truly know the value of life! We know that life was given to us to serve Hashem.

Let's use the month of Elul to remember why it is that we are alive and what are mission truly is. Only with this clarity, can we come to Hashem as wise men and not as fools, and ask Him to grant us another year of life with peace, health and prosperity!

20:00-21:00 PM
Thursdays

sefer ha-hinuch with
Rabbi Avraham Aharon
Mandelbaum

 RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

 Ahuza 198 Raanana

 RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

THURSDAY NIGHT
LEARNING PROGRAM

20:00

maariv 21:00

 Ahuza 198 Raanana

 0587945168

- 1 DAF-YOMI, RABBI HORWITZ
- 2 SEFER HA-CHINUCH WITH RABBI A.A. MANDELBAUM
- 3 PARSHA ETHICS, RABBI ITAMAR GIBLI

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה

פרשת "שופטים" התשפ"ד

זמני השבת

18:38 19:33

גליון 49

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

בבתי המלוכה הקיימים בחלק ממדינות אירופה אפשר לברך עליהם בשם ובמלכות ברכה זו. אמנם אין לברך ברכה זו אלא כשרואים את המלך או המלכה לבושים בבגדי מלכותם ולמלוים הם בפמלייתם המכובדת והידועה של המלכים שאז אכן מבחין בכבוד שנתן ה' לבשר ודם.

ומסופר על הגר"ח זוננפלד זצ"ל שביקר ברכה זו כשנפגש עם מלך ירדן בחשאי באוהל כאשר היה המלך מוקף בשומרי ראשו.

בש"ת תשובות והנהגות כתב לחלק בין בית המלוכה באנגליה לבין נשיא ארה"ב וכך הם דבריו:

"כיון שמעמדו (של נשיא ארה"ב) הוא תלוי ועומד בהחלטת בית הנבחרים שמה שבכוחם להדיח אותו, וסמכויותיו מוגבלים מאד אין לברך, ולא דמי למלוכה באנגליה אפי' בזמננו שעל כל חוק חדש המלכה חותמת, ולא מתחלפת אלא המלוכה בידיה וביד צאצאיה, וכבודה כבוד מלכים ממש, ואף שלמעשה אינה מתערבת בסדרי השלטון, מ"מ צריך את חתימתה על כל חוק וחוק, והממשלה יונקת את סמכותה ממנה, וכבודה לא פחת כל הדורות כמלא נימא".

וראיתי את דעת הגאון הרב אשר וייס שליט"א בעניין זה, ודעתו שאין לברך ברכה זו כלל בזמננו, שעל בתי המלוכה באנגליה ובשאר מדינות אירופה אין לברך כי אין להם שום סמכויות ואין במלכותם מאומה מלבד כבוד מדומה וריק, על נשיאי המדינות הנבחרות אין לברך משום שאין בתפקידם שמץ של מלכות והם נבחרים רק לזמן מוגבל ואין להם כל זכות לשפוט ולהעניש, ועל השליטים האכזרים והעריצים שיש בידם להחיות ולהמית אין לברך, שהרי בעיני משפחת העמים המתוקנים אין זה כבוד כלל אלא גנאי ובזיון גדול ואין לברך את ה' שנתן מכבודו לבשר ודם על דבר שאינו כבוד אלא בושה ובזיון.

שאלה: לקחנו את המזוזות לבדיקה כמו שיש נוהגים לעשות בחודש אלול וב"ה הן נמצאו כשרות.

האם כעת כאשר אנו קובעים את המזוזות מחדש צריכים אנו לברך?

תשובה: ההוראה המקובלת היא שאם מחזירים את המזוזות באותו יום בו לקחנו את המזוזות לבדיקה - אין צריך לשוב ולברך.

אבל אם מחזירים את המזוזות לאחר יום או יותר - יש לשוב ולברך.

אולם לפי פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל - יש לברך אף אם מחזיר את המזוזות באותו יום, שעצם זה שחשש שהמזוזה אינה כשרה ולקחה לבדיקה - מהווה הפסק והיסח הדעת ויש לשוב ולברך.

שאלה: האם ניתן לברך כאשר רואים את נשיא ארה"ב - ברכת 'ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם' כפי שכתוב בהלכה לברך על מלכי בשר ודם מאומות העולם?

תשובה: דנו הפוסקים האם בימינו אפשר לברך ברכה זו, ויש ביניהם דעות חלוקות.

כל הפוסקים החלו את דיונם מתוך דברי הרדב"ז (בשם רבינו אברהם) שאפשר לברך ברכה זו בשם ובמלכות רק על מי שיש בידו הסמכות להרוג במשפט ומוות וחיים תלויים בו, ומשום כך יש לברך האם תנאי זה קיים בראשי הממשל בימינו במדינות השונות. יש שסברו שמכיוון שיש ביכולת ראש הממשל לתת חנינה לנדונים להורג (כנהוג בחלק מהמדינות) אם כן שייך עליו ברכה זו, ויש שסברו שספק ברכות להקל וטוב לברך בלא שם ומלכות.

בש"ת 'שבט הלוי' העלה שכל דברי הרדב"ז נסובים על מי שאינו מלך ממש והוא רק ממונה מטעם המלך ורק בו צריך להתקיים התנאי הנ"ל, אבל במלך ממש המיוחד שבעם (או במלכה) שנוהגים בהם את כל גיוני המלכות כנהוג

1,400 שמות הקדושים חקוקים על ס"ת

השבוע זכינו למעמד הכנסת ספר תורה שע"י קהילת 'בני הישיבות' בהובלת רב הקהילה וראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לעילוי נשמת קדושי שמחת תורה שנהרגו על קידוש השם

וורט לשולחן שבת

"תכין לך הדרך" הרב משה אריאל מרגי שליט"א

יש ציווי מיוחד בתורה בדיון של רוצח בשוגג - להכין לו את הדרך לעיר מקלט. בכל צומת בארץ ישראל היה שלט שמכוון לעיר מקלט הקרובה ביותר. והסיבה לכך - בשביל שהרוצח בשוגג לא יתעבב ויגיע לעיר מקלט כמה שיותר מהר.

סיפר הרב מפוניבז': פעם אחת אחרי מיד אחרי שחזרתי מנסיעה לחו"ל לצורך איסוף כספים - נכנסתי שבור ורוצץ ל"חזון איש".

וכך אמרתי לו: אני מכתת את רגלי ממקום למקום לאסוף כסף למטרה החשובה ביותר בעולם - שבני הישיבות הקדושות יוכלו לשבת וללמוד בארץ ישראל! ואם כל זה אני מקושש דולר לדולר.

אבל הפעם לא נסעתי סתם, אמרו לי שיש יהודי עשיר גדול שמעוניין לתת סכום רציני לצורך הנצחת שמו בארץ ישראל.

הגעתי לעיר המונטריאל קנדה בשביל לפגוש אותו ובמשך שבוע לא הצלחתי להיפגש איתו, והייתי כבר חייב לחזור. אבל בטיסה חזר נס! אותו יהודי עשיר נמצא איתי על המטוס!!! כמובן שניגשתי אליו והתחלתי לדבר איתו. אבל אז הוא אומר לי שכבר פספסתי, ממש לפני כמה ימים הגיעו אליו נציגים מעיריית תל אביב שאספו כסף למען מטרה מסוימת, והוא כבר תרם מקום גדול להנצחת שמו בארץ ישראל! וכרגע הוא בדרך לארץ ישראל להנחת אבן הפינה. [שמו של היהודי: לואיס בלומפילד].

שאלתי את החזון איש: איך יכול להיות הרי אותו סכום היה יכול להרים את עולם התורה; פוניבז'. גרודנא. בתי אבות.

מאות לומדים עמלי תורה באהבה, ולכל זה דולר -ועוד אחד -ועוד שתיים -וכאן טריקת דלת -ושם בזיונות.

וליושבי קרנות ככה פתאום, עד כאן! למה לי אין את הסיעתא דשמיא שיש להם? ומספר הרב מפוניבז', שה'חזון איש' שתק, ולאחר מכן שאל אותי שאלה: התורה מצווה אותנו שבכל מקום יהיה שילוט לעיר מקלט. ולכאורה למה לא מצינו שיש מצווה לעשות שילוט מסודר גם לבית המקדש? ובכל צומת יהיה שילוט לעיר הקודש ירושלים על מנת שעולי הרגלים לא יתעו בדרכם?

וענה ה'חזון איש': "לבית המקדש אנחנו לא רוצים שיהיה שילוט!"

כי אם אין שילוט אז צריך לשאול מישהו איפה זה בית המקדש, ואחרי כמה צמתים עוד מישהו, ככה שכל עולה רגל משאיר מאחוריו נקודות של אור וקדושה בעולם שובל של אנשים שראו אותו עולה לקודש וזה אולי יזכיר להם את הריח של הקטורת את הניחוח של הקודש וטעם בפה של קרבן בפסח. ואולי מיישואו מהם יבוא הביתה ויגיד לאשתו "אולי גם אנחנו נלך?".

אבל ח"ו רוצח אנחנו לא רוצים שישאל אף אחד איפה זה עיר מקלט! כי יכול להיות שיש לו אפילו זקן לבן ומעיל של איש חשוב, ובלב של הנשאל ייכנס אפילו קצת קרירות למושג "קדושת החיים" כי הנה אפילו זה שנראה כמו רב גדול הרג בטעות מישהו. כזה סיפור אנחנו רוצים לסיים כמה שיותר מהר.

כשהולכים לאסוף כסף לישיבה הקב"ה רוצה שכל אמריקה תדע יש בארץ ישראל עמלי תורה שנפשם חשקה בתורה. ובאהבתה הם שוגים תמיד! מסר כזה מצווה שיהדהד בכל העולם. אז יש לך קשיים שתאלץ ללכת לעוד מקום וגם שם לפרסם.

אבל כשהולכים לאסוף כסף למטרה 'אחרת' - עדיף לסיים את זה אצל אדם אחד ובפעם אחת בכמה שפחות רעש. שנזכה להפיץ הרבה אור והקדושה בעולם!